२० सर्गः तावृङ्पालनसन्तत्योः आशिषि गी मयि यथेष्टचारिण्यां रामः किङ्करिष्यतीति मङ्गतामाशङ्कां त्यज विधौ गी ॥ २५ ॥

ततः प्रगदिता वाक्यं मैथिलाभिजना नृपं। स्त्रीसामान्येन सम्भूता शङ्का मयि विमुच्यतां ॥ २६ ॥

ज॰म॰ ततइत्यादि। ततस्तद्वचनानन्तरं मैथिलाभिजना सीता नृपं वाक्यं प्रगदिता गदितुं प्रवृत्ता आदिकर्म्मणि क्तः स्त्रीसामान्येन स्त्रीति कृत्वा या तव मयि शङ्का दुर्यं सती न वेति सा विमुच्यतां मिथ्यात्वात् प्रार्थनायां लोट् ॥ २६ ॥

भ॰ ततइत्यादि। तद्वचनानन्तरं मिथिलाभिजना मिथिलदेश सम्भूता सीता नृपं रामं प्रगदितुं प्रवृत्ता घेचादिढेक्तः जनः पचादित्वात् अन् अभिजनः पूर्व्वबान्धवइति वर्द्धमानः कुलान्य भिजनान्वयावित्यमरः स्त्रीसामान्येन योषिदन्तरसाधारणेन सम्भूता शङ्का मयि विमुच्यतां प्रार्थनायां गी ॥ २६ ॥

दैवाद्बिभीहि काकुत्स्थ जिह्रीहि त्वं तथा जनात्। मिथ्या मामभिसंक्रुध्यन्नवशां शत्रुणा हृतां ॥ २७ ॥

ज॰म॰ दैवादित्यादि। अन्यच्च हे काकुत्स्थ मामवशां पराधीनां शत्रुणा हृतां मिथ्या अभिसंक्रुध्यन् अलीकेन क्रुधद्रुहोरुपसृष्टयोः कर्म्मेति कर्म्मसंज्ञा दैवात् अनिष्टफलात् बिभीहि भयं जनय